

RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH

Irena Lipowicz

Warszawa, 25.11.2014

I.711.4.2014.AWO

Pan

Stanisław Kalemba

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

ul. Wspólna 30

00 – 930 Warszawa

Szanowny Panie Ministrze,

W wystąpieniu z dnia 10 września 2013 r. zwróciłam uwagę na potrzebę zainicjowania zmiany rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 7 maja 2008 r. w sprawie szkoleń dla podmiotów, których dotyczą działania objęte Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013, oraz doradzania odnośnie do sporządzania dokumentacji niezbędnej do uzyskania pomocy finansowej (Dz. U. Nr 89, poz. 545) w celu dostosowania go do standardów konstytucyjnych.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 7 maja 2008 r. wydane zostało na podstawie art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 7 marca 2007 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (Dz. U. z 2013 r., poz. 173). Zgodnie zaś z upoważnieniem ustawowym wynikającym z art. 35 ust. 3 tej ustawy, minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia, zakres, warunki, sposób i tryb prowadzenia szkoleń dla podmiotów, których dotyczą działania objęte programem oraz doradzania odnośnie do sporządzenia dokumentacji niezbędnej do uzyskania pomocy, mając na względzie zapewnienie prawidłowej realizacji programu.

Analiza wskazanego powyżej rozporządzenia prowadzi do wniosku, że akt ten nie tylko normował zakres, warunki, sposób i tryb prowadzenia szkoleń dla podmiotów, których dotyczą działania objęte programem oraz doradzania odnośnie do sporządzenia dokumentacji niezbędnej do uzyskania pomocy, ale również określał warunki jakie należy spełnić, żeby zostać wpisanym na listę doradców rolnych, doradców rolnośrodowiskowych, ekspertów przyrodniczych oraz doradców leśnych. **Ponadto rozporządzenie to, mimo braku w tym zakresie delegacji ustawowej, regulowało również tryb wpisywania na listy wybranych doradców czy ekspertów. Przepisy § 9, 10, 11 i 12 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 7 maja 2008 r. nie wykonywały, w mojej ocenie, ustawy z dnia 7 marca 2007 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, ale ją uzupełniały. Treść tych regulacji wskazywała bowiem na przekroczenie przez Ministra Rolnictwa upoważnienia ustawowego wynikającego z art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 7 marca 2007 r.**

W odpowiedzi na to wystąpienie Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi pismem z dnia 14 października 2013 r. uznał, że przepisy § 9, 10, 11 i 12 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 7 maja 2008 r., mieszczą się w zakresie upoważnienia do wydania rozporządzenia i tym samym stanowią wykonanie upoważnienia, a nie uzupełnienie przepisów ustawy. Przepis art. 35 ust. 3 wymienionej powyżej ustawy, jak wskazał Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi, upoważnia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi do określenia, w drodze rozporządzenia, m.in. warunków, sposobu i trybu doradzania odnośnie do sporządzania dokumentacji niezbędnej do uzyskania pomocy. Przepisy § 9, 10, 11 i 12 rozporządzenia, o którym mowa, stanowią zdaniem Ministra właśnie wykonanie upoważnienia w zakresie doradzania odnośnie do sporządzania dokumentacji niezbędnej do uzyskania pomocy. Zgodnie bowiem z definicją zawartą w Słowniku Języka Polskiego (www.sjp.pwn.pl), wyraz „warunki” oznacza m.in. okoliczności, w których ktoś żyje, działa, przebywa, w których coś się dzieje, zachodzi. **W przedmiotowej sprawie, w ocenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, przez warunki doradzania szkoleń należy zatem rozumieć zespół czynników, jakie muszą być spełnione, aby możliwe było świadczenie usług w zakresie doradzania. Mając na uwadze wytyczną zawartą w upoważnieniu, tzn. zapewnienie prawidłowej realizacji**

PROW 2007-2013, dla właściwej realizacji upoważnienia w omawianym zakresie niezbędne było określenie cech (warunków), jakie powinny posiadać osoby zajmujące się doradzaniem. Zakres doradzania, wskazany w § 8 rozporządzenia, wymaga bowiem określonych umiejętności i wiedzy, w tym dotyczącej działań PROW 2007-2013. Wpis na listę doradców (ekspertów) jest natomiast wymogiem formalnym, jaki należy spełnić w omawianym zakresie, mieszczącym się także w warunkach doradzania. Tym samym, w ocenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, rozporządzenie z dnia 7 maja 2008 r. nie naruszało art. 92 Konstytucji RP.

Mając na uwadze treść odpowiedzi Pana Ministra z dnia 14 października 2013 r. w sprawie konstytucyjności przepisów rozporządzenia z dnia 7 maja 2008 r. w sprawie szkoleń dla podmiotów, których dotyczą działania objęte Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013, oraz doradzania odnośnie do sporządzania dokumentacji niezbędnej do uzyskania pomocy finansowej, uprzejmie informuję, iż nie podzielam argumentacji Pana Ministra co do zgodności analizowanego rozporządzenia z art. 92 Konstytucji RP.

Przede wszystkim zauważyć trzeba, że zgodnie z upoważnieniem ustawowym wynikającym z art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 7 marca 2007 r., minister właściwy do spraw rozwoju wsi miał określić w ramach rozporządzenia zakres, warunki, sposób i tryb prowadzenia szkoleń dla podmiotów, których dotyczą działania objęte programem. W ocenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w przedmiotowej sprawie, przez warunki doradzania szkoleń należy zatem rozumieć zespół czynników jakie muszą być spełnione, aby możliwe było świadczenie usług w zakresie doradzania. **W tym miejscu zauważyć jednak trzeba, że warunki, które miał określić minister właściwy do spraw rozwoju wsi w drodze rozporządzenia na podstawie powołanego powyżej art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 7 marca 2007 r., dotyczyć mogły tylko warunków prowadzonych szkoleń. Takim zaś warunkiem może być przykładowo określenie kto powinien dane szkolenie w ramach konkretnego programu przeprowadzić, ale z pewnością tak skonstruowane upoważnienie ustawowe nie stanowiło delegacji ustawowej dla Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi do określenia w rozporządzeniu zasad, trybu i warunków jakie należy spełnić aby zostać wpisanym na listy: doradców rolnych, doradców rolnośrodowiskowych, ekspertów przyrodniczych oraz doradców leśnych.**

W związku z tym, w całości pozostaje aktualna moja argumentacja zaprezentowana w wystąpieniu do Pana Ministra z dnia 10 września 2013 r., co do wymogów jakie powinno spełniać rozporządzenie w świetle treści art. 92 Konstytucji RP.

Nie można również tracić z pola widzenia, iż zgodnie z treścią rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 27 kwietnia 2010 r. w sprawie klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy oraz zakresu jej stosowania (Dz. U. Nr 82, poz. 537 ze zm.) doradca rolniczy został uznany za zawód (symbol 213201) w rozdziale specjaliści w zakresie rolnictwa, leśnictwa i pokrewni. Tym samym warunki wpisu na listę doradców rolnych, doradców rolnośrodowiskowych, ekspertów przyrodniczych oraz doradców leśnych, powinny moim zdaniem - w myśl art. 65 ust. 1 Konstytucji RP – zostać uregulowane na poziomie ustawowym.

W piśmie z dnia 14 października 2013 r. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi poinformował mnie, że sugestią dotyczącą ewentualnego podjęcia działań legislacyjnych w celu „dostosowania rozporządzenia z dnia 7 maja 2008 r. do standardów konstytucyjnych”, niezależnie od przedstawionego przez Ministerstwo stanowiska, należy uznać za niezasadną, albowiem realizacja PROW na lata 2007 – 2013 zmierza ku zakończeniu i tym samym „wygaszaniu” będą podlegać czynności w zakresie doradzania odnośnie do sporządzania dokumentacji niezbędnej do uzyskania pomocy finansowej w ramach tego programu.

Mając powyższe na uwadze, działając na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 lipca 1987r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2001r., nr 14, poz. 147 ze zm.), zwracam się do Pana Ministra z uprzejmą prośbą o poinformowanie mnie jak wskazany problem doradców rolnych został uregulowany w kontekście nowych działań w ramach PROW 2014 – 2020.

Łeuz wyproy szcendu

Zene Jijon